



ת"פ 38341/10/20 - מדינת ישראל נגד דב ירוזלסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38341-10-20 מדינת ישראל נ' ירוזלסקי

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוי חן
נגד
הנאשם: דב ירוזלסקי
ע"י ב"כ עו"ד אילן חכם

פסק דין

א. רקע כללי:

1. כאמור בהחלטה מיום 30.03.2022, נקבע - על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - כי הנאשם ביצע עבירה של **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, לפי הוראות סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים).
2. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 04.05.2020 בשעה 10:45 או בסמוך לכך, בדירה בה התגורר בגבעתיים, החזיק הנאשם בסמים מסוכנים מסוג קנבוס ומסוג חשיש, שלא לצריכתו העצמית, כלהלן -
 - בקופסא שבתוכה 19 שקיות סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 92.34 גרם נטו.
 - בקופסא שבתוכה 17 שקיות סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של 81.54 גרם נטו.
 - בקופסא שבתוכה 13 שקיות סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל כולל של 65.21 גרם נטו.
 - בקופסא שבתוכה 5 שקיות סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל כולל של 44.20 גרם נטו.
3. במסגרת הדיונים המקדמיים לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר עובדותיו תוארו לעיל. יובהר, כי בכתב האישום המתוקן נערכו תיקונים לקולה בהשמטת חלק מכמויות הסמים הנטענות.
4. לענין הטיעונים לעונש עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן בין השאר את סוגיית הרשעתו בדין של הנאשם. עם זאת, המאשימה הודיעה כי תעתור להשתת ענישה שתכלול מאסר בפועל, לתקופה שניתן לשאתה בדרך של עבודות שירות.
5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירה בה הואשם כאמור



בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם, שייבחן גם את סוגיית ההרשעה בדין, תוך הבהרה כי אין בהחלטה משום קביעה כלשהי לעניין העונש שייגזר על הנאשם בסופו של יום (בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 20 ואילך).

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן (מיום 11.12.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1981 (בן 42 שנים כיום). הנאשם רווק המתגורר כיום בגפו בדירה שכורה, בכפר יונה. הנאשם עלה ארצה בגיל 8 מצרפת עם משפחתו וחווה לדבריו קשיי התאקלמות, שעליהם הצליח להתגבר. הנאשם מסר כי בנעוריו חזר בשאלה, הפסיק לנהל אורח חיים דתי-מסורתי והתגייס לצה"ל. לאחר השחרור התגורר ועבד בארצות הברית, לתקופה שנמשכה כארבע וחצי שנים, על אף שלא החזיק באשרה מתאימה. הנאשם מסר כי עקב כך נכלא שם לחודשיים ולאחר מכן שב ארצה. עם חזרתו ארצה עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ומזה מספר חודשים הוא עובד כטכנאי בחברה לפיתוח והרכבת מכשור רפואי.

7. בהתייחסותו לביצוע העבירה נטל הנאשם אחריות על מעשיו וביטא הבנה כי פעל באופן שגוי, הגם שצמצם מחומרת מעשיו. הנאשם ביקש להסביר את ביצוע העבירה על רקע התפרצות מגפת הקורונה, אז נותר מחוסר עבודה וסבל ממצוקה כספית, ולפיכך "**עבד כחודשיים כשליח של קנאביס**". הנאשם סיפר כי בגיל 18 התנסה לראשונה בקנאביס ומאז צרך הסמים בעיקר בסופי שבוע. לטענתו, לפני מספר חודשים הפסיק להשתמש בקנאביס בשל העלויות הכספיות הכרוכות בשימוש ומשום שלא מצא עוד צורך בכך. בנסיבות אלה ביטא הנאשם שביעות רצון ממצבו הנוכחי, תוך שלילת צורך בטיפול ייעודי בתחום הסמים. שתי בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות מסמים.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל והתפתח במערכת משפחתית תקינה ומתפקדת. במהלך השנים חווה הנאשם מעברים ושינויים. נראה כי הנאשם עדיין נתון בהליך של חיפוש וגיבוש אחר זהותו העצמית והמקצועית, וייתכן כי השימוש בקנאביס סייע לו בהתמודדות עם קשייו. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים שוליים מושרשים ויש לו יכולת לתפקד באופן תקין וחיובי. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכון בעניינו של הנאשם. בין גורמי הסיכון נמנו חומרת המעשים והקושי של הנאשם לבחון אלטרנטיבות אחרות להתמודדות עם קשייו, תוך שימוש בעייתי בסמים לאורך השנים וזהות עצמית שאינה מגובשת. מנגד, בין גורמי הסיכון צוינו עברו הפלילי הנקי של הנאשם הן לפני ביצוע העבירה והן לאחריה, וכן נטילת האחריות, תפקודו התעסוקתי החיובי של הנאשם והימנעותו משימוש בסמים מסוכנים.

9. בנסיבות אלה ובהיעדר נזקקות טיפולית מצדו של הנאשם, לא מצא שירות המבחן מקום להמליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן. עם זאת המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית מקלה, במסגרת צו של"צ בהיקף של 200 שעות, אשר תהווה ענישה קונקרטיית וחינוכית לנאשם, שיש בה כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות מבלי לפגוע בתפקודו הנוכחי החיובי. אשר לשאלת ההרשעה בדין צוין בתסקיר כי הנאשם הביע חשש שהרשעה תגבש פגיעה בתעסוקתו הנוכחית - על אף שלא הציג אסמכתאות לכך, לטענתו מתוך חשש שפנייה למעסיקו בעניין ההליך הפלילי תפגע בו. למרות זאת, "**כדי לחזק את תפקודו החיובי הנוכחי**" של הנאשם, המליץ שירות המבחן על סיום ההליך ללא הרשעה.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לעונש:

10. המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את העובדה כי מדובר בכמות עמוד 2



סמים כוללת לא מבוטלת, שחולקה ל-54 שקיות וכללה 174 גרם קנבוס ועוד 110 גרם חשיש - לכאורה למטרות הפצה - כאשר השקיות הוחזקו ברחבי דירתו של הנאשם. בהקשר זה עמד ב"כ המאשימה על חומרת של עבירות הסמים, כמו גם הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים מביצוען, גם כאשר מדובר בסמים "קלים".

11. אשר למתחם העונש ההולם עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם שבין 4 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, הגם שחלקה ישנה או עוסקת בנסיבות החמורות מבעניינו. כך, למשל, במקרה מושא ת"פ (שלום ראשל"צ) 35750-08-18 **מדינת ישראל נ' אילוז** (15.02.2022), דובר בסמים שהוחזקו ברכב ובנאשם שניסה להימלט מהשוטרים. כך גם בת"פ (שלום ראשל"צ) 43850-06-21 **מדינת ישראל נ' דסיה** (20.03.2023), עפ"ג (מחוזי מרכז) 1315-05-22 **דסיה נ' מדינת ישראל** (18.07.2022), רע"פ 5382/22 **דסיה נ' מדינת ישראל** (28.08.2022), שם דובר לא רק בהחזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס אלא גם בסמים מסוכנים קשים מסוג קוקאין, שלא לשימוש עצמי. כך היה גם ברע"פ 8759/21 **קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), שם דובר בצירוף תיקים הן בגין החזקת סמים מסוכנים והן בגין החזקת אגרופן.

12. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמד ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקיר שירות המבחן - שם כזכור צוין כי הנאשם עבד כשליח, כלומר למטרות הפצה, תוך שצמצם מחומרת מעשיו. בנסיבות אלה - ובהיעדר אינדיקציה לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם - עתר ב"כ המאשימה לדחות את בקשת ההגנה להימנעות מהרשעה.

13. ב"כ המאשימה ביקש אפוא להרשיע את הנאשם, למקומו בשליש התחתון של המתחם לו טען, וכן להשית עליו ענישה נלווית, לרבות בקנס כספי משמעותי. עוד עתר ב"כ המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את הכסף המזומן בסך של ₪ 4,300 שנתפס ברשות הנאשם, כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן.

14. ב"כ הנאשם, מצידו, טען כי מעשי הנאשם מושא כתב האישום המתוקן הם בבחינת "**מעידה**" של אדם המקפיד לנהל אורח חיים נורמטיבי (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 25). ב"כ הנאשם הדגיש כי האמור בתסקיר המבחן אודות כוונת הנאשם לעבוד כשליח הם בבחינת אי הבנה, שכן הנאשם מסר לשירות המבחן, כך לטענתו, כי התכוון לעבוד כשליח ללא כל קשר לסמים.

15. עוד הרחיב הסניגור בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, גם כהשתקפותן החיובית במסגרת תסקיר שירות המבחן, לרבות תוך הפניה לבדיקות השתן שנמצאו כנקיות. לאחרונה השתלב הנאשם בעבודה בתחום ההייטק אך לא חשף בפני מעסיקיו את העובדה שמתנהל כנגדו הליך פלילי. לכן מכתב ההמלצה שהגיש הסניגור (1/ס) אינו מתייחס להליך דנא, הגם שלשיטת הסניגור יש בו כדי ללמד שהנאשם עושה חיל בעבודתו.

16. ב"כ הנאשם ער לכך שהנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית, העלולה להיגרם לו כתולדה מן ההרשעה, אך הטעים כי ההרשעה עלולה לפגוע בערך העצמי של הנאשם או באפשרויות הקידום שלו בעתיד. בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם להימנעות מהרשעה ולהטלת ענישה מקלה כהמלצת שירות המבחן, גם אם תוך הגדלת מכסת שעות השל"צ.

17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "**אני מתבייש במה שעשיתי. אני ממש מתנצל. אני היום במקום אחר לגמרי**" (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 22).

ד. סוגיית ההרשעה:

18. כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - לרבות על יסוד



הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפשרות חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), דהיינו: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה שממנה ביקש ללמוד כי ערכאות דיוניות סטו מהלכת **כתב**, או פירשו אותה באופן מרחיב, אך יש להדגיש כי מדובר בהלכה מחייבת ומושרשת, שבמהלך השנים הרבות שחלפו מאז שניתנה חזר בית המשפט העליון ואשרר שוב ושוב הן את תוקפה והן את תנאיה.

19. במקרה דנא נראה כי שני התנאים אינם מתקיימים. אשר **לתנאי הראשון**, הנאשם לא הצביע על כל פגיעה קונקרטית בשיקומו, העלולה להיגרם כתולדה מן ההרשעה. אף אין לפניי אינדיקציה כלשהי כי תעסוקתו של הנאשם עלולה להיפגע כתוצאה מההרשעה, ובחשש כי יפגע דימויו העצמי של הנאשם לא סגי. אשר **לתנאי השני**, מדובר אמנם בעבירה שלא בהכרח שוללת את האפשרות לוותר על ההרשעה. ואולם, נסיבותיה הקונקרטיות של העבירה דנא אינן פשוטות, שכן הסמים נמצאו מחולקים לשקיות רבות - עובדה שלכאורה מלמדת על מגמת הפצה, אף אם אקבל את הסברי הסניגור לדברים שאמר הנאשם בשירות המבחן בהקשר לעבודתו כ"שליח". בהתחשב בהצטברות נסיבות אלה אין בידי אפוא להיעתר לבקשת הסניגור להימנעות מהרשעה.

ה. קביעת מתחם העונש ההולם:

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. אשר לעבירות הסמים הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן הרבה, הן בשל הסכנה הנשקפת לבריאות הציבור מצריכתם של סמים מסוכנים והן בשל היותן גורם "מחולל פשיעה", דהיינו: גורם הכרוך או אף עומד ביסוד ביצוען של עבירות רבות אחרות. עם זאת, בעבירות סמים ניתנת משמעות עונשית מהותית לסוג הסמים המדוברים וכמותם. לכן, כאשר מדובר בסמים מסוכנים מסוג קנבוס, במשקל של עד חצי ק"ג, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד ככלל על ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית, בהתאם למכלול נסיבות העניין (ר' למשל ת"פ (שלום ת"א) 21678-03-18 **מדינת ישראל נ' גוסינוב** (24.06.2020) והאסמכתאות שם).

22. בנסיבות אלה, ותוך התחשבות גם בנסיבות החומרה שבענייניו, אני קובע את מתחם העונש ההולם בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית, לבין 9 חודשי מאסר בפועל. אגב כך אני מתקן את ההשמטה שנפלה בהכרעת הדין וקובע (נוכח העבירה בה הורשע הנאשם ונסיבותיה, הבקשה שבסיפא לכתב האישום המתוקן ובהתאם להוראות סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים), כי הנאשם הוא סוחר סמים.

ו. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.



24. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1981 (בן 42 שנים כיום), אין הרשעות קודמות. מדובר כמובן בנסיבה מהותית לקולת העונש, על אף שלדברי הנאשם הוא היה נתון בזמנו במשמורת, לתקופה של חודשיים, בארצות הברית.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. בנוסף, בדברו האחרון לעונש הביע הנאשם בושה, חרטה והתנצלות, ואף זאת יש לזקוף לזכותו.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות - מעת ביצוע העבירה כבר חלף זמן משמעותי. בכל אותה תקופה לא שב הנאשם והסתבך בפלילים ואף השתלב בעבודה יציבה, כאשר כיום הוא עובד לפרנסתו.

25. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה. בנסיבות אלה ניתן להסתפק כאן בגזירת העונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך איזון הקלה עונשית זו בהשתת סנקציות כלכליות, לרבות תוך חילוט הכסף המזומן שנתפס ברשות הנאשם.

26. **אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני מרשיע את הנאשם וגוזר עליו את העונשים הבאים:**

(א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ב) קנס בסך של 1,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא את אחת מההוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ד) חילוט הכסף המזומן, בסך של 4,300 ₪, אשר נתפס ברשות הנאשם כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן, בהתאם להוראות פקודת הסמים המסוכנים.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הקנס, כאשר הנאשם יידרש לשלם רק את יתרת הסכום שתיוותר.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ג, 27 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

